

ISU

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

**X INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
«Modern Trends in the
Development of Scientific Space»**

February 14-16, 2024

Dresden, Germany

isu-conference.com

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

**X INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND
PRACTICAL CONFERENCE**

**«Modern Trends in the Development of
Scientific Space»**

Collection of abstracts

February 14-16, 2024
Dresden, Germany

UDC 01.1

X International scientific and practical conference «Modern Trends in the Development of Scientific Space» (February 14-16, 2024) Dresden, Germany, International Scientific Unity. 2024. 286 p.

The collection of abstracts presents the materials of the participants of the International scientific and practical conference «Modern Trends in the Development of Scientific Space».

The collection of theses contains relevant research that can be useful for scientists, teachers, students and everyone who is interested in the development of science and expanding their knowledge in various fields.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

Levitska A.I. PHILOSOPHISCHE GRUNDLAGEN DES UNTERRICHTS UND DES SPRACHSTUDIUMS: UNTERSUCHUNG EXISTENTIALISTISCHER UND HUMANISTISCHER ANSÄTZE.....	217
Рулюріук L. RESEARCH WORK OF THE FUTURE SPECIALIST.....	220
Ляшина А.Г. ЗВОРОТНИЙ ПЕРЕКЛАД ЯК МЕТОД НАВЧАННЯ.....	224
Козюк М.В. ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ НА ПОЗАКЛАСНИХ ЗАХОДАХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	226
SECTION: PHILOSOPHY	
Чуйкова О.В. КОНЦЕПТ-МЕТАФОРА УНІВЕРСАЛЬНОГО ПОТОКУ ТРАНСЦЕНДЕНТАЛЬНОГО ЕГО ФЕНОМЕНОЛОГІЇ Е. ГУСЕРЛЯ...	228
SECTION: PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES	
Комлєва Т., Плотніков А. ПРО ДИФЕРЕНЦІОВАННЯ ПО ХУКУХАРІ ДОБУТКА ФУНКЦІЇ ТА МНОЖИННОЗНАЧНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ.....	231
SECTION: PHYSICAL EDUCATION AND SPORT	
Приходько В., Чернігівська С., Дзюбенко М. МІСЦЕ РЕГІОНІВ У СВІТІ СУЧАСНОГО СПОРТУ.....	235
SECTION: PSYCHOLOGY	
Харченко А.С., Юдіна Н.О., Гончарова Н.О. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	241
Басюк В.С., Стахова О.О. САМООЦІНКА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ПЕРСПЕКТИВ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	245
Гончарова Н.О., Яновська Т.А. ОСОБЛИВОСТІ МОТИВАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОГО ВИБОРУ МАЙБУТНІМИ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ.....	247

SECTION: PHILOSOPHY

КОНЦЕПТ-МЕТАФОРА УНІВЕРСАЛЬНОГО ПОТОКУ ТРАНСЦЕНДЕНТАЛЬНОГО ЕГО ФЕНОМЕНОЛОГІЇ Е. ГУСЕРЛЯ

Чуйкова О.В.

Candidate of Philosophy sciences, associate professor

Odesa National Medical University

mallena0707@ukr.net

ORCID <https://orcid.org/0009-0002-5796-1112>

Е. Гусерль використовує концепт-метафору універсального потоку як всеохоплюючу форму усіх конститутивних створень, переживань, мотивацій інтенційного устрою трансцендентального Его. Універсальний потік є формальною закономірністю універсальної генези і виступає домінантою, в якій кожний теперішній момент детермінований попередніми моментами. Завдяки концепту-метафорі універсального потоку «в певній ноето-ноематичній формальній структурі поточних способів даності минуле, сьогодення та майбутнє знову і знову конститууються у своїй єдності» [1, с. 416]. Отже, концепт-метафора універсального потоку виступає формою, яка збирає у єдиний потік часові складові ретенції, протенції, теперішнього, але всередині якої протікає життя вмотивованих особливих конститутивних здійснень, переживань, системи мотивацій, «які в силу загальних закономірностей генези створюють єдність універсальної генези Его. Его конститує себе для себе самого у єдності деякої історії» [1, с. 416]. Трансцендентальне Его має головну властивість – інтенційність свідомості, тобто «здатність свідомості бути свідомістю про щось, навіть про себе саму» [2, с. 142]. У понятті інтенційності присутність всередині картезіанського «Я мислю», так чи інакше зв'язане усе: бачення, переживання, пізнання, ретенція, утримання, теперішнє, протенція. Его присвоює собі все це і різні іншості. Саме таке трансцендентальне Его створює власну історію.

У феноменології Гусерля інтенційність ретенції і протенції обумовлює усвідомлення часу і репрезентації часу присутньому існуванню Dasein, коли ця присутність є «Я мислю» у бутті як такому. «Універсум переживань, що становлять реальний буттєвий зміст трансцендентального Его, вміщує усі ці переживання лише в універсальній формі єдиного потоку, якому як ті, що вливаються в нього, підпорядковані усі окремі переживання» [1, с. 415-416]. Отже, «потік часу», так само, як «потік свідомості», є складовою універсального потоку трансцендентального Его.

Чи є іманентною часова генеза свідомості? Гусерль відповідає, що чуттєві дані конститууються як власні дані, як «іманентні тимчасовості в межах власного его» [1, с. 452]. Актуальність цього положення особлива у модусі

конституювання єдності, безпосередньої конкретної єдності, коли «конкретній власній сфері моєї самості належать як конституюючи сприйняття, так і сприйняття суще» [1, с. 452]. Отже, важливе те, що Его у своїй конкретності має універсум «власного мого», самості, що відповідає тезі «я є». Власне Его у потоку редукції редукує-включає в себе потенційні можливості, актуальні іманентні переживання, тимчасовості, ейдетичні предмети і досягає якості власної монади, самототожності. Самототожність Его надає іманентний час водночас з активною генезою, зв'язання у різноманітні синтети на підставі усвідомлення. Це корелює з самодетермінуючим, закритим досвідом монади, тому що експлікації буттєвого горизонту власної сутності Его перш за все наштовхуються на власну іманентну часовість і тим самим на власне буття у формі відкритої безкінечності потоку переживань і у формі усіх коли-небудь включених у цей потік власних визначень, до яких відноситься і власна експлікативна діяльність. Протікаючи у живому теперішньому, вона може у модусі сприйняття як такого знайти лише те, що протікає у життєвому світі живого теперішнього. Отже, генеза свідомості у теперішньому часі є іманентною.

Головне у тому, що трансцендентне Его конститується у своїй сутності як «власне» і належить власній сутності, що є первинним прошарком трансцендентального Его. Вторинним прошарком трансцендентального Его буде синтез «свого власного», що здобує із сприйняття світу, всіляких об'єктивностей, актуальних і потенційних переживань і їх хабітуальностей, сприйняття себе самого як зануреного у життєвий світ – все це конститує вторинний модус власного Его. Універсальний потік (у переносному значенні, як властиве метафорі, і у методологічному) стає універсальною генезою і універсальним синтезом інтенційностей обох прошарків свідомості трансцендентального Его.

Первинний прошарок свідомості, який універсалізує у єдиний потік переживання і ретенцію, протенцію, часовий потік, присутність, де ретенція є утриманням минулого у теперішньому водночас з присутністю тут-і-зараз – все це є у трансцендентальному Его як в універсальній первинній структурі. Трансцендентальне Его є таким ядром самості, такою глибинною і водночас первинною структурою, що показує себе у іманентності під час тонких станів свідомості, нахшталт стану коми, або глибокої медитації аскетів. У такому пороговому стані свідомості відбувається зустріч іманентності і трансцендентальності у точці універсального мислячого Я та аподиктичного «Я є» людини [1, с. 477]. Отже, у трансцендентальному Его формується універсальний час, усвідомлення «свого особливого», також універсалізація відбувається у первинному прошарку свідомості трансцендентального Его.

Цей універсальний потік інтенціональності трансцендентального Его складає у односпрямований рух сприйняття, переживання, пізнання, об'єктивність, очевидність, Dasein, буття-у-світі Его, Іншого, «моє власне», самість, інтенційність, потік свідомості, потік часу, схоплення, утримання, ретенцію, протенцію, тепер, первинну свідомість, вторинну свідомість,

свідомість часу, «Я мислю», аподиктичне «Я є» – і виявляється універсальною генезою трансцендентального Его. Мотивацією цього універсального потоку і універсальної генези є самототожність трансцендентального Его, це конституювання «мого власного», самоті. Отже, в «універсальному потоку» – у переносному, метафоричному значенні – зливаються «потік свідомості» і «потік часу», також формується так званий універсальний час у трансцендентальному Его, наступною ланкою чого виступає універсальна генеза, універсальний синтез і самототожність трансцендентального Его. Таким чином, концепт-метафора універсального потоку водночас є формальною закономірністю універсальної генези трансцендентального Его і універсального синтезу трансцендентального Его, враховуючи синтез ретенції, теперішнього, протенції в універсальний час, – це є умовою самототожності, конституювання трансцендентального Его для себе самого і універсалізації трансцендентального Его у феноменології Едмунда Гусерля.

Список використаних джерел

1. Гусерль Е. Логічні дослідження. Картезіанські роздуми, Мн.: Харвест, М.: АСТ, 2000. – 752 с.
2. Чуйкова О.В. Антропологічна концепція Декарта як філософське підґрунтя феномену нейропластичності // Innovations in the Education of the Future: Integration of Humanities, Technical and Natural Sciences : International collective monograph, FIT CTU in Prague 2023. – С. 141-160. DOI 10.5281/zenodo.10259039